

ועדת ההשכרות

ועדת ההשכרות של רמ"י- מרחב ירושלים, פרסמה את החלטותיה לאחר שמיעת ערעורי הקיבוצים, להם נלקחה קרקע חקלאית בהשכרה זמנית. בהתייחסות למספר נושאים רוחביים, נרשם בפרוטוקול שקרקע להחכרה עונתית היא זמנית ובסוף תקופת ההרשאה- חזרת לבעליה – מדינת ישראל ועוברת לחלוקה מחדש. זיקה היסטורית זיקה רגשית אינן נמנים עם שיקולי הוועדה. מנגד עמדו הקיבוצים על טיוב הקרקע במשך עשרות שנים, החקלאות היא מרכיב מרכזי בהכנסות הקיבוץ ואוכלוסיית הקיבוץ הגדלה, מחייבת היקף כזה של קרקעות. הפרוטוקול מפרט את היקף הקרקעות שנגרעו מהקיבוצים, ואלו השמות: נגבה – 200 ד' (נוסף ל 750 דונם שנגרעו), גלאון – 579 ד' (נוסף ל 600 שנגרעו), בית ניר – 926 ד'. בית גוברין – 546 ד', נחשון – 380 ד', צרעה 230 ד'. רשימת החקלאים הפרטיים שקיבלו את האדמות מופיעה בפרוטוקול (אשלח למעוניינים). נדמה שהחוק והצדק, גם במקרה זה, אינם דרים בכפיפה אחת. החוק היבש לא לצידנו. הצדק, ממש כן.

כותנה

רחש המלגזות והיקף המכולות, מעידים יותר מכל שמחסיני כריכות הכותנה מתרוקנים. כפי שדיווח יזהר לנדאו (מנכ"ל מ. הכותנה): הביקושים ממשיכים ועולים ואיתם עליות המחירים. נפח המחסנים המתרוקן משאיר נפח רב לאופטימיות באשר להמשכיות גידול הכותנה.

האור בקצה המנהרה - אירוע בריחת האסירים מכלא גלבוע מעלה שלוש התייחסויות: **א:** מבוכה גדולה. **ב:** הערכה גדולה על התכנון והביצוע. **ג:** דאגה "מגלי ההדף" שהאירוע יוצר. לנו נותר השיעור שהנחילו לנו לראש השנה, "שנדע להגשים את החלומות שלנו, גם אם זה כרוך במאמצים, שנדע לעבוד ביחד כקבוצה, שתמיד נוכל עדיין להפתיע את הסובבים אותנו, שתמיד יהיה מי שיחפש אחרינו ושנדע לברוח ממה שכולא אותנו. שנדע למצוא את האור בקצה המנהרה" (מתוך הווטסאפ...)

תאריכים זה לא הכול

אנו מייחסים חשיבות רבה לציון תאריכים, הן ברמה האישית והן ברמה הכללית: לידה, פטירה, חגים ומועדים, מלחמות ועוד. פתאום, לכל יום על לוח השנה יש אזור ומשמעות. לעיתים משמעויות כפולות ומשולשות. לדוגמה: 11 בספטמבר. זהו יום בו נפלו מגדלי התאומים בניו יורק. זה גם יום "העזרה הראשונה" הבינלאומי. זה גם... יום הנישואין שלנו. צירוף מקרים, הא?

שבת שלום וגמר חתימה טובה

